

انتخاب روت برای هدفش، از حق خود استفاده کردن،
جویای آسایش خود بودن، و دریافت پاداش برای اقتصاد خدا

مطالعه متون مقدس: روت ۱-۴

۱. داوران کتابی درباره تاریخ رقت‌انگیز اسرائیل بوده، تاریک و متعفن است؛ روت، به عنوان ضمیمه کتاب داوران، نقل داستان عالی یک زوج، روشن و معطر است؛ شخصیت اصلی این داستان، روت، چون یک سوسن که از بوته می‌روید، و چون ستاره‌ای روشن در شب تاریک است - روت ۴-۱.

۲. کتاب روت باب ۱، از الیملیک که از آسایش در اقتصاد خدا تغییر جهت داد (آ. ۱-۲)، بازگشت نعو می‌گوید به آسایش در اقتصاد خدا (آ. ۳-۷، ۱۹-۲۲)، و انتخاب روت برای هدفش (آ. ۸-۱۸) می‌گوید:

آ. روت کتاب آسایش است؛ آسایش شبّات، مسیح به عنوان آسایش ماست، که توسط سرزمین نیکوی کنعان نشان داده می‌شود - تثنیه ۱۲: ۹؛ عبرانیان ۴: ۸-۹:

۱. خدا در روز هفتم آسود چرا که به خواسته خود رسیده بود؛ خواست قلبی خدا این است که دارای انسانی بر روی زمین باشد که صورت او را ابراز کرده و حاکمیت او را نمایندگی کند - پیدایش ۱: ۲۶-۲۸؛ رومیان ۸: ۲۸-۲۹؛ دوم قرنتیان ۳: ۱۸؛ رومیان ۵: ۱۷، ۲۱؛ مکاشفه ۵: ۹-۱۰؛ ۲۲: ۵.

۲. سرزمین نیکو در عهد قدیم یک آسایش بود چون معبد می‌توانست در آن بنا شود؛ معبد تکامل نهایی ورود فرزندان اسرائیل به سرزمین نیکو بود؛ با وجود معبد، خدا می‌توانست ابراز و نمایندگی خود را برای پادشاهی، دولت، و حکومت خویش داشته باشد - اول پادشاهان ۸: ۱۱-۱.

۳. مسیح در سه مرحله برای مقدسین آسایش است:

(آ) در عصر کلیسا مسیح آسمانی، آن که خدا را ابراز، نمایندگی، و راضی می‌کند و از کارش می‌آساید و بر دست راست خدا در آسمانها می‌نشیند، برای ما در روحان آسایش است؛ او به عنوان آسایش ما، آرامش کامل و رضایت تام ماست - متی ۱۱: ۲۸-۲۹. (ب) در پادشاهی هزاره، پس از برداشته شدن شیطان از روی زمین (مکاشفه ۲۰: ۱-۳)، خدا توسط مسیح و مقدسین پیروزمند ابراز، نمایندگی و راضی خواهد شد؛ سپس مسیح با پادشاهی، آسایش کامل‌تری خواهد بود برای مقدسین پیروزمند، که به همراه او پادشاهان بوده (آ. ۴، ۶) و در آسایش او شریک و از آن مسرت خواهند برد.

(پ) در آسمان نو و زمین نو، پس از اینکه همه دشمنان، از جمله مرگ، آخرین دشمن، زیر پاهای او نهاده شود (اول قرنتیان ۱۵: ۲۴-۲۷)، مسیح، به عنوان آن که تماماً فاتح است، تا ابد برای همه بازخیرندگان خدا به کاملترین نحو آسایش خواهد بود.

ب. برای الیملیک که سرزمین نیکو را ترک کند بدین معنا بود که او از آسایش در اقتصاد خدا تغییر جهت داده، از این رو خود را از اقتصاد خدا قطع کرد؛ او از بیت‌لحم، زادگاه مسیح موعود (میکاه ۵: ۲؛ لوقا ۴: ۷) در یهودیه، که بهترین قسمت از سرزمین نیکو بود، به موآب، که یک کشور بت‌پرست بود (داوران ۱۰: ۶) تغییر جهت داد.

پ. بازگشت نعو می‌گوید به سرزمین نیکو، بازگشت او به آسایش در اقتصاد خدا بود؛ او از موآب، کشور بت‌پرستی، به یهودیه، سرزمین عمانویل (اشعیا ۸: ۸) بازگشت تا به بیت‌لحم، زادگاه مسیح (روت ۱: ۱۹، ۲۲ ب) برسد؛ او با روت، عروسش که توسط خدا برای به انجام رسیدن اقتصاد جاودان او درباره مسیح، به او داده شده بود، بازگشت (آ. ۲۲).

ت. روت هدف شرکت کردن در مسرت مسیح به همراه برگزیدگان خدا را انتخاب کرد، و یکی از اجداد مهم مسیح شد، آن کسی که کمکی بود برای به وجود آوردن مسیح در نوع بشر؛ این به معنای انتخاب خدا و پادشاهی او برای اجرای اقتصاد خدا درباره مسیح بود - متی ۱: ۵-۶.

۳. کتاب روت باب ۲، از روت به عنوان آن که از سابقه کافر به خدا بازگشته بود و از حق خود برای برخوردار شدن از محصول غنی میراث برگزیدگان خدا استفاده کرد، می گوید:

آ. روت بر طبق مقام سه گانه خود به عنوان یک غریبه، فقیر، و بیوه زن، از حق خود برای خوشه-چینی محصول استفاده کرد؛ خوشه چینی او نه التماس او بلکه حق او بود.

ب. حکم خدا درباره برداشت محصول این بود که یهوه فرزندان اسرائیل را وقتی برکت می داد که آنها گوشه های مزارع خود را برای خوشه نشینی فقیران، غریبان، یتیمان و بیوه زنان باقی گذارند - لاویان ۲۳: ۲۲؛ ۱۹: ۹-۱۰؛ تثنیه ۲۴: ۱۹.

پ. بو عَز از این حکم اطاعت کرده، بدین وسیله به ایمان بزرگش به یهوه، شهادت داد؛ تحت حاکمیت مطلق خدا، به نظر می رسد که این حکم تنها برای یک شخص - [یعنی] روت - نوشته شده بود.

ت. همانطور که روت این حق را داشت که پس از ورود به سرزمین نیکو از محصول آن سرزمین مسرت ببرد، ما نیز پس از ایمان آوردن در مسیح، حق مسرت بردن از او به عنوان سرزمین نیکو را داریم؛ روت که از حق خود برای کسب و تصرف محصول سرزمین نیکو استفاده کرد نشان می دهد که پس از ایمان آوردن در مسیح و پیوستن به او در روح - "پیوند" شده ما بطور اورگانیکی (رومیان ۸: ۱۶؛ اول قرنتیان ۶: ۱۷)، ما باید شروع به پیگیری مسیح کنیم تا او را کسب، تصرف و تجربه کرده و از او مسرت ببریم (فیلیپیان ۳: ۷-۱۶).

ث. کتاب روت، راه، موقعیت، صلاحیت و حق گناهکاران را برای بهره مند شدن از مسیح و مسرت بردن از مسیح، نشان می دهد؛ بر طبق حکم خدا، ما که در مسیح ایمان آورده ایم، این صلاحیت و موقعیت را داریم که حق خود برای مسرت بردن از مسیح را ادعا کنیم (کولسیان ۱: ۱۲؛ مکاشفه ۷: ۲؛ ۲۲: ۱۴).

ج. کتاب روت حکایتی زیبا، تأثیربخش، قانع و رام کننده است؛ داستان معطر در باب ۲ حاکی است از چهار نماد:

۱. بو عَز ثروتمند (آ. ۱) نمادی از مسیح، آن که در فیض الهی غنی است، می باشد (دوم قرنتیان ۱۲: ۷-۹).

۲. مزرعه سرزمین موعود خدا (روت ۲: ۲-۳) نمادی از مسیح شامل تمام، آن که منشأ تمامی محصولات روحانی و الهی برای تأمین حیات برگزیدگان خداست، می باشد (فیلیپیان ۱: ۱۹-۲۱).

۳. جو و گندم (روت ۲: ۲۳) نمادی از مسیح به عنوان مواد خوراکی به جهت تهیه غذا برای هم خدا و هم مردمش است (لاویان ۲؛ یوحنا ۶: ۹، ۳۳، ۳۵).

۴. روت، یک موآبی، یک گناهکار کافر که از وعده های خدا بیگانه بود (تثنیه ۲۳: ۳؛ ر. ک. افسسیان ۲: ۱۲)، دارای حق برخورداری از خوشه چینی محصول برگزیدگان خدا شد؛ این نشانگر «سگ های» غیر یهودی است که دارای افتخار برخورداری از مسیح به عنوان خرده نان های زیر میز سهم فرزندان برگزیده خدا هستند (متی ۱۵: ۲۱-۲۸ و زیر نویس ۱ از آ. ۲۷).

۴. کتاب روت باب ۳، از روت که برای خود جویای آسایش بود می گوید:

آ. نَعومی، مادر شوهر روت، به او گفت: «دخترم، آیا به جهت تو آسایش نجویم تا برایت نیکو شود؟» آ. ۱:

۱. نَعومی دریافت که شخص مناسب برای ازدواج با روت، بو عَز بود؛ پس نَعومی به عنوان یک «واسطه» عمل کرد تا روت را جهت ازدواج برانگیزد.

۲. خدمتگزاران واقعی عهد جدید چون نَعومی هستند چرا که ایمانداران در مسیح را برمی انگیزند

که او را به عنوان دامادشان دوست داشته و بتوانند او را به عنوان شوهرشان برگیرند - دوم قرن‌تین ۱۱: ۲؛ مکاشفه ۱۹: ۷؛ ۲۱: ۹-۱۰.

۳. تنها راهی که می‌توانیم آسایش داشته باشیم این است که مسیح را به عنوان شوهرمان برگیریم؛ ما باید او را به عنوان شوهرمان شناخته و به عنوان شوهر خود برگیریم، و در نزدیک و صمیمی‌ترین تماس با او زندگی کنیم - اول قرن‌تین ۲: ۹؛ ر.ک. ۱۶: ۲۲.

۴. اگر ما با مسیح ازدواج کرده، او را به عنوان شوهرمان برگیریم، زندگی ما تغییر می‌کند؛ ما پی خواهیم برد که باید دارای وفای یک همسر باشیم، و چگونگی مسرت بردن از مسیح به عنوان حیات و شخصمان را آموخته، در یگانگی با او گام برداشته و رفتار خواهیم کرد - دوم قرن‌تین ۲: ۱۰.

ب. پس از آمدن به سرزمین نیکو و از حق خود به جهت مسرت بردن از محصول غنی آن استفاده کردن، روت هنوز به خانه‌ای نیاز داشت که بتواند آسایش داشته باشد؛ این نوع آسایش فقط می‌توانست از طریق ازدواج حاصل شود:

۱. ما با اینکه نجات یافته‌ایم و عاشق خداوندیم، برای اینکه خانه‌ای به جهت آسایشمان داشته باشیم باید با خداوند عیسی ازدواج کرده، او را به عنوان شوهرمان برگرفته و با او در کلیسا به عنوان خانه خود زندگی کنیم - رومیان ۷: ۴؛ دوم قرن‌تین ۱۱: ۲؛ افسسیان ۵: ۲۵-۲۷.

۲. مسیح به عنوان شوهرمان و کلیسا به عنوان خانه‌مان یک واحد کامل است برای اینکه ما دارای آسایشی مناسب و کافی باشیم (آ. ۳۲).

پ. در نور متی ۱: ۵-۶ و ۱۶، اینکه روت جویای آسایش خود بود، در واقع برای ادامه شجره نامه به جهت آوردن مسیح بود.

ت. بوغز به روت گفت: «حال هرچند راست است که من ولی [خویشاوند] تو هستم، اما ولی نزدیکتر از من نیز هست» - روت ۳: ۱۲:

۱. در این آیه اولین ولی شوهر روت، نزدیکترین ولی روت، نمادی است از انسان طبیعی ما، که ما را از بدهکاری (گناه) انسان کهنه ما نتواند و نخواهد بازخیر کرد (۴: ۱-۶).

۲. بوغز، دومین ولی شوهر روت، نمادی از مسیح است که در جسم و خون شریک شد (عبرانیان ۲: ۱۴) تا ولی ما و آن که می‌تواند ما را از گناهمان بازخیر کرده، حق از دست رفته انسان طبیعی ما در خلقت خدا را بازیابی کند باشد، و شوهر جدید ما در وحدت اورگانیک خود با ما باشد، و ما را به عنوان همتای خود برای افزایش خود برگیرد (روت ۷: ۱۳-۷).

۵. کتاب روت باب ۴، از دریافت پاداش توسط روت برای اقتصاد خدا می‌گوید:

آ. روت به عنوان بخشی از پاداش خود برای اقتصاد خدا، شوهری بازخیر-کننده دریافت کرد که نمادی از مسیح به عنوان شوهر بازخیر-کننده ایمانداران است؛ اکنون ما به عنوان ایمانداران در مسیح، شوهری داریم که بازخیر-کننده جاودان، حاضر، و روزانه ما بوده، ما را از همه مشکلاتمان رهایی و نجات داده، آزاد می‌کند.

ب. روت علاوه بر کسب کردن شوهری بازخیر-کننده، از بدهی شوهر مرحوم خود بازخیر شد (آ. ۹-۱)؛ این نمادی است از ایمانداران که از گناه انسان کهنه خویش بازخیر شده‌اند:

۱. بر طبق رومیان ۶: ۶ و ۷: ۲-۴، شوهر مرحوم، شوهر کهنه ما، همان انسان کهنه ماست؛ خدا ما را آفرید تا همسر او باشیم، ولی ما بر ضد او طغیان کردیم؛ ما او را رها کرده و موقعیت شوهر را به خود گرفتیم.

۲. شوهر گناهکار ما، بدهی‌های زیادی را به دوش ما کشید، ولی روزی که با مسیح ازدواج کردیم، شوهری دریافت کردیم که بازخیر-کننده متعال و قادر ماست؛ ما همه به مسیح نیاز داریم که برای ما یک چنین شوهری باشد، و ما باید بر حسب عادت نزد او آمده و به سادگی بگوییم، «خداوند عیسی، من به تو نیازمندم.»

پ. یک جنبه دیگر از پاداش روت این است که او یکی از نیاکان مهم در شجره‌نامه برای آوردن خانه سلطنتی داوود جهت تولید مسیح شد (روت ۴: ۱۳-ب-۲۲؛ متی ۱: ۵-۱۶)؛ این نشان می‌دهد که او با موقعیت و ظرفیت در آوردن مسیح به نژاد بشر، یک سود شامل تمام و همه جانبه داشت؛ پس او حلقه‌ای بزرگ در زنجیری است که مسیح را به هر گوشه زمین می‌آورد.

ت. روت نه تنها تبدیل به یک جد بسیار مهم در شجره‌نامه تولید مسیح شد، بلکه همچنین خط انسانیت خلق شده توسط خدا را برای جسم پوشیدن مسیح ادامه داد؛ جسم پوشیدن مسیح در این مورد بود که او از ابدیت خارج شده، به زمان، به درون انسانیت وارد شد:

۱. هر روز از زندگی مسیحی ما باید ادامه جسم پوشیدن مسیح باشد، که مسیح حاصل شود، تا وقتی مسیح را به عنوان روح به دیگران خدمتگزاری می‌کنیم، او در آنان متولد شود - دوم قرن‌تیا ۳: ۶.

۲. برای اینکه این اتفاق رخ دهد، ما همه باید برای مسیح سخن گفته، مسیح را بیان کنیم و مسیح را به درون دیگران سخن گوئیم؛ خدمتگزاری مسیح به دیگران از این طریق، به یقین ما و کسانی که از آنها مراقبت می‌کنیم را از راه سوخت و سازی، برای دگرگون شدن ما به شکل او، تغییر خواهد داد.